

And let the master say;   ולימא מר מעני לעני מחלוקת –
the argument is from an עני to an עני

OVERVIEW

The Gemara cites a משנה regarding one who picks פאה and is מזכה it for a poor person. ר"א maintains that the עני acquires it, while the רבנן maintain he must give to the first עני who comes along. עולא explained that the משנה is in a case where an עשיר (a rich man who is not eligible to be פאה) was מזכה to a poor man. ר"א maintains that we say מגו twice¹ and the רבנן maintain that we do not say מגו twice. ר"נ asked עולא why do you not interpret that משנה in a case where an עני picked and was מזכה the פאה to another עני. Our תוספות explains what would be the מחלוקת between ר"א ורבנן in a case of לעני מעני.

- ולימא מר מעני לעני מחלוקת ר"נ explains that when תוספות

ויחלקו בתופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים² ולא מטעם מגו³ –
תופס לבע"ח במקום **that ר"א and the רבנן will argue regarding the ruling of a**
מגו. **שחב לאחרים**, whether or not he is קונה, **but not concerning**

תוספות responds to an anticipated question:⁴

זהא רב חסדא דקאמר כמו רב נחמן בסמוך המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו⁵ –
For **רב חסדא**, **who concurs with רב נחמן** **shortly** **and they both maintain that**
if one picks up a lost article for his friend, his friend does not acquire it;
 this same ר"ח -

¹ The rich man could be מפקיר his assets and become an עני, and לחבריה זכי נמי לנפשיה זכי.

2 seizing for a creditor when it is harmful to others), is referring to a case where an outside party seizes the assets of a debtor (לוה) on behalf of the creditor (מלוה), when this לוה owes money to another מלוה as well, and this second מלוה will now have no assets from which to collect his debt. Either creditor is entitled to seize the assets of the debtor, since he owes him the money; the issue is whether an outside party has the right to seize the debtor's assets; thus causing a loss to the other creditor.

³ This is referring to the להכריע זכי נמי להכריע זכי (דאי בעי) מגו. This תוספות is negating פרש"י who explains that the between רבנן ורבנן ר"א is whether we say מגו (and the עני is קונה; the view of ר"א) or we do not say מגו (and the עני is not קונה; the view of רבנן). However both (ר"א ורבנן) agree (according to פרש"י) that where there is no להכריע זכי (התופס לבע"ח וכו') he is not קונה. However תוספות disagrees and contends that ר"א maintains that the עני is קונה, for שחב לאחרים is even when there is no מגו.

התלחבבמשה"ל ר"נ maintains that מעני לעני is asking to interpret the משנה in a case of רב נחמן is not asking to interpret that מחלוקת between ר"א ורבנן in such a manner where ר"א will maintain that ר"נ will maintain that ר"נ (as תוספות maintains) which contradicts the view of ר"נ. It would seemingly be better to interpret the משנה concerning מגו (as רש"י explains) but all agree that לא קנה. תוספות לבע"ה לא קנה.

⁵ This means that both ר"נ ו"ר maintain that we do not (even) say מגו דזכי לנפשיה, and certainly that התופס התופס לבע"ה, and nevertheless ר"ח maintains that the מחלוקת between ר"א ורבנן is regarding התופס לבע"ה.

אית ליה פרק קמא דגיטין (דף יא,ב ושם) דפליגי בתופס לבעל חוב ולא מטעם מגו⁶ –
Maintains in the first פרק of מסכת גיטין that the רבנן ור"א argue concerning
מגו. He maintained it - תופס לבעל חוב, but not concerning

עד דדחי ליה רב פפא דלמא במגו פליגי⁷:

Until רבנן ור"א are rejected this explanation and said, 'perhaps the
arguing concerning מגו.'

SUMMARY

תופס ר"נ insisted that the מחלוקת between ר"א ורבנן is whether we assume
מגו דזכי לנפשיה is, or is not, קונה. However all agree that we do not say
זכי נמי לחבריה.

THINKING IT OVER

1. ר"נ (who agrees with ר"ח and) explains how we can understand that ר"א
who maintains that המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו (which indicates that we
must maintain קנה חבירו לא קנה (the תופס לבע"ח וכו' is), can nevertheless argue that the מחלוקת
between ר"א ורבנן is whether or not ר"ח is קונה or not (for ר"ח actually explained it so⁸). However תוספות (seemingly) does not explain why
is it necessary for ר"נ to maintain that the מחלוקת is in תופס לבע"ח (where ר"נ
maintains that it is קנה), instead of explaining that the מחלוקת is
concerning whether we say מגו דזכי לנפשיה (as רש"י explains). What is the
advantage of interpreting the מחלוקת that they argue regarding תופס לבע"ח?⁹

2. Why is it necessary for תוספות to conclude ר"פ וכו' ¹⁰ 'עד דדחי לי' ר"פ וכו'? Does that
add anything in our understanding of תוספות?

⁶ See 'Thinking it over' # 1.

⁷ See 'Thinking it over' # 2.

⁸ See footnote # 6.

⁹ See סוכ"ד (סוף) אות פז and # 69 אמ"ה.

¹⁰ See footnote # 7.